

exemple, que l'any 1819 Tomàs Brustenga, prevere beneficiat de Caldes de Montbui, va ser soterrat davant l'altar major de la parròquia de Santa Eulàlia).

Aleshores, la figura del rector, o del senyor rector, formava part de les autoritats habituals del municipi. Aquesta preeminència, però, va començar a ser qüestionada amb l'adveniment del règim republicà, l'any 1931. Entre alguns sectors, especialment urbans, existia un fort sentiment anticlerical. Alguns rumors afirmaven que l'escola

Aquesta clau de volta amb la figura en relleu de Santa Eulàlia pertanyia a l'antic temple parroquial, pràcticament desaparegut amb les reformes de 1880.

seria laica i amb un marcat sentit anticristià. És per això que mossèn Manuel Solà va reunir a l'alcalde Josep Brustenga i Oller, a en Pere Riera i Pujol (dos grans propietaris de Santa Eulàlia) i a l'Elies Valls i Gual per posar els fonaments d'una escola catòlica. Així, a l'indret on hi havia el galliner de la rectoria, es va construir l'anomenat Centre Catòlic. Tenia per finalitat acollir una escola de catequesi, però també activitats teatrals, reunions i festes. Així va néixer el Casal Parroquial, al costat de l'església. Poc temps després, l'any 1935, es va col·locar un rellotge de titularitat municipal al campanar de la mateixa església.

En aquell període, mossèn Manuel Solà era ecònom de Santa Eulàlia. Mossèn Manuel va arribar per primera vegada al poble l'any 1909, per preparar als nois de can Brustenga per al batxillerat. Més tard, el 1916, va ser vicari de la nostra parròquia, i després de passar per Lliçà d'Amunt, Granollers i la Guàrdia del Bruc, va tornar a Santa Eulàlia per romandre-hi fins a la seva mort (excepte els anys de la Guerra Civil). El record d'aquest rector ha estat prou important com perquè se li dediqués un llibre. *Un rector de poble: Mn. Manuel Solà*, on hi podreu trobar abastament la petja de la seva presència entre nosaltres.

L'església de Santa Eulàlia de Ronçana va patir un fort sotrac el dijous 23 de juliol de 1936. Arran de l'esclat de la Guerra Civil, l'edifici de l'església no va patir danys